

Dosarul nr. 2ra-1987/21
2-17216034-01-2ra-15122021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Buiucani (jud. O. Ionașcu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, V. Mihaila, I. Cotruță)

DECIZIE

11 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu
Nina Vascan
Aliona Miron
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „TV-BOX”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „TV-BOX” împotriva lui Alexandru Godoroja cu privire la excluderea din societate a asociatului, repararea prejudiciului cauzat și încasarea cheltuielilor de judecată și la

cererea reconvențională a lui Alexandru Godoroja împotriva Societății cu Răspundere Limitată „TV-BOX” cu privire la încasarea compensației pentru neachitarea în termen a salariului, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 8 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „TV-BOX”, menținută hotărârea din 31 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani și încheierea din 31 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani

constată:

La 6 decembrie 2017, SRL „TV-BOX” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandru Godoroja, intervenienți accesorii SRL „Pas-Trading” și SRL „STC-VB” cu privire la repararea prejudiciului cauzat și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 1 iulie 2011, pârâtul Alexandru Godoroja a fost angajat în calitate de administrator al SRL „TV-BOX” în baza contractului individual de muncă nr. 01-CM din 30 iunie 2011 și a deciziei Camerei Înregistrării de Stat privind înregistrarea persoanei juridice nr. 1011600023626 din 30 iunie 2011, obținând, astfel, dreptul la gestionarea deplină a companiei.

A relatat că pe parcursul anilor 2015-2016, pârâtul în calitate de administrator, deținând și dreptul de semnătură electronică la instituția bancară („Victoriabank”),

care deservea compania și având posibilitatea efectuării a oricărei tranzacții pecuniare de pe conturile ei, prin acțiuni frauduloase a prejudiciat SRL „TV-BOX” cu suma de 3 938 111 de lei.

Astfel, schema de comitere a fraudelor avea loc în felul următor, pârâtul intrând în cârdășie cu directorul companiei SRL „Pas-Trading” și directorul SRL „STC-VB”, în baza unor înțelegeri formale, ultimii doi SRL „Pas-Trading” și SRL „STC-VB”, înaintau facturi fiscale spre plată către SRL „TV-BOX” pentru careva servicii de retransmisie/licență, de facto, inexistente la moment, iar pârâtul, folosindu-se de funcția deținută, efectua sistematic transferuri bănești din contul SRL „TV-BOX” în conturile acestor două companii, după care se prezumă că însușeau aceste sume în numerar.

A evidențiat că potrivit facturilor fiscale și actelor de executare a lucrărilor, semnate de pârât cu compania SRL „Pas-Trading”, serviciile acordate se rezumau la retransmisia posturilor TV: Setanta SD, Setanta HD, Setanta Plus SD, Setanta Plus HD, Telecafe, Vremea, Dom Kino, Muzika, Karuseli și Mir Kino, pentru perioade diferite conform facturilor.

La fel, a menționat că SRL „Pas-Trading” și SRL „STC-VB” nici nu aveau careva drepturi sau împuterniciri de la companiile nerezidente proprietare/beneficiare a drepturilor de autor asupra posturilor TV respective, pentru a presta asemenea servicii de retransmisie, deci mențiunile din facturi și actele de executare sunt vădit false.

Cu referire la compania SRL „STC-VB”, a afirmat că pârâtul acționa identic după aceeași schemă frauduloasă, în temeiul facturilor fiscale recepționate, înregistra transferuri din contul SRL „TV-BOX” către SRL „STC-VB” pentru careva servicii inexistente de facto de retransmisie a aceluiași posturi TV: Setanta SD, Setanta HD, Setanta Plus SD, Setanta Plus HD, Telecafe, Vremea, Dom Kino, Muzika, Karuseli și Mir Kino, la fel, pentru perioade diferite conform facturilor.

A precizat că în total de către compania SRL „Pas-Trading” au fost emise 41 facturi pentru servicii inexistente în sumă de 2 641 387 de lei și anume, facturile cu seria și nr.: JV4643108 din 30 septembrie 2015 în sumă de 78 961,20 de lei, JV5224641 din 31 octombrie 2015 în sumă de 109 188 de lei, JV5224672 din 4 decembrie 2015 în sumă 108 648 de lei, JV5224673 din 4 decembrie 2015 în sumă de 76 455,60 de lei, AAA0111376 din 18 ianuarie 2016 în sumă de 78 648 de lei, AAA0111385 din 20 ianuarie 2015 în sumă de 113 130 de lei, AAA0111416 din 15 februarie 2016 în sumă de 78 613,20 de lei, AAA0111455 din 1 martie 2016 în suma de 77 778 de lei, AAA0111456 din 2 martie 2016 în sumă de 108 810 de lei, AAA0927664 din 4 aprilie 2016 în sumă de 106 488 de lei, AAA0927693 din 6 mai 2016 în sumă de 78 822 de lei, AAA0927694 din 10 mai 2016 în sumă de 78 752,40 de lei, AAA0927737 din 24 mai 2016 în sumă de 44 755,20 de lei, AAA0927736 din 24 mai 2016 în sumă de 74 520 de lei, AAA2170989 din 17 iunie 2016 în sumă de 73 741 de lei, AAA2170990 din 17 iunie 2016 în sumă de 44 643,20 de lei, AAA2170986 din 17 iunie 2016 în sumă de 56 125 de lei, AAA2170988 din 17 iunie 2016 în sumă de 56 125 de lei, AAA2170987 din 17 iunie 2016 în sumă de 31 430 de lei, AAA2170991 din 17 iunie 2016 în sumă de 31 430 de lei, AAA2171010 din

18 iulie 2016 în sumă de 55 250 de lei, AAA2171011 din 18 iulie 2016 în sumă 30 940 de lei, AAA2171008 din 12 iulie 2016 în sumă de 73 566 de lei, AAA2171009 din 12 iulie 2016 în sumă de 44 531,20 de lei, AAA2171032 din 17 august 2016 în sumă de 55 875 de lei, AAA2171033 din 17 august 2016 în sumă de 31 290 de lei, AAA2171030 din 17 august 2016 în sumă de 73 630 de lei, AAA2171031 din 17 august 2016 în sumă de 44 576 de lei, AAA2171048 din 26 august 2016 în sumă de 31 388 de lei, AAA2171047 din 26 august 2016 în sumă de 56 050 de lei, AAA2171062 din 7 septembrie 2016 în sumă de 73 445 de lei, AAA2171063 din 7 septembrie 2016 în sumă de 44 464 de lei, AAA3990828 din 7 octombrie 2016 în sumă de 73 519 de lei, AAA3990827 din 7 octombrie 2016 în sumă de 44 508,80 de lei, AAA3990836 din 25 octombrie 2016 în sumă de 74 481,10 de lei, AAA3990839 din 3 noiembrie 2016 în sumă de 45 091,20 de lei, AAA3990841 din 3 noiembrie 2016 în sumă de 30 772 de lei, AAA3990840 din 3 noiembrie 2016 în sumă de 54 950 de lei, inclusiv 3 facturi care lipsesc: JV4643107 din 30 septembrie 2015 în sumă de 108 918 de lei, AAA3990830 din 28 septembrie 2016 în sumă de 55 750 de lei, AAA3990831 din 28 septembrie 2016 în sumă de 31 220 de lei.

Iar de către SRL „STC-VB” au fost emise 14 facturi în sumă de 1 296 724 de lei, după cum urmează: FU8078096 din 28 februarie 2015 în sumă de 113 100 de lei, FU8078097 din 28 februarie 2015 în sumă de 90 480 de lei, JV0492665 din 31 martie 2015 în sumă de 66 120 de lei, JV0492666 din 31 martie 2015 în sumă de 66 120 de lei, JV0492700 din 30 aprilie 2015 în sumă de 108 900 de lei, JV0492699 din 30 aprilie 2015 în sumă de 87 120 de lei, JV0492766 din 30 iunie 2015 în sumă de 92 160 de lei, JV0492767 din 30 iunie 2015 în sumă de 115 200 de lei, JV0492768 din 30 iunie 2015 în sumă de 115 200 de lei, JV0492769 din 30 iunie 2015 în sumă de 115 200 de lei, JV0492796 din 30 iulie 2015 în sumă de 73 045,20 de lei, JV0492797 din 30 iulie 2015 în sumă de 73 950 de lei, JV3493666 din 31 august 2015 în sumă de 105 030 de lei, JV3493665 din 31 august 2015 în sumă de 75 098,40 de lei.

În contextul celor descrise mai sus, s-a stabilit că pârâtul Alexandru Godoroja, fiind administrator în acea perioadă al SRL „TV-BOX”, semna și aplica ștampila societății pe facturile menționate dispunând transferul sumelor de bani pe conturile acestor două companii pentru servicii inexistente, astfel prejudiciind compania cu o sumă considerabilă de 3 938 111 de lei.

Suplimentar, a comunicat că pe faptul dat a fost deja inițiată o cauză penală (nr.2017038008) pe numele acestor două companii SRL „Pas-Trading” și SRL „STC-VB” și altor persoane implicate în schemele de fraudă, de către Procuratura mun. Chișinău, oficiul Buiucani, care a dispus prin procesul-verbal din 19 iulie 2017, efectuarea ridicării de la SRL „TV-BOX”, a documentelor în original ce atestă transferul sumelor menționate mai sus: facturile fiscale, actele de verificare, rapoarte universale a conturilor pe perioada de activitate a pârâtului 2015-2016.

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 72-76 din Legea nr. 135 din 14 iunie 2007 privind societățile cu răspundere limitată, art. 512-514, 572, 1398 Cod civil, art. 38 alin. (1), (14), 166, 167, 174-175 CPC.

A solicitat încasarea de la pârâtul Alexandru Godoroja în beneficiul SRL „TV-BOX” a prejudiciului cauzat în mărime de 3 938 111 de lei, a taxei de stat în mărime de 50 000 de lei, precum și cheltuielile de asistență juridică.

În cadrul ședinței de judecată din 8 mai 2018, SRL „TV-BOX” a depus cerere de majorare a cuantumului pretențiilor din acțiune, solicitând majorarea cuantumului pretențiilor din acțiune de la suma de 3 988 111 de lei la suma de 4 133 111 de lei, formată din 3 938 111 de lei – prejudiciul inițial depistat, 50 000 de lei – taxa de stat și 145 000 de lei – prejudiciu stabilit ulterior depunerii cererii de chemare în judecată.

În susținerea acesteia a menționat că ulterior înaintării acțiunii în judecată, în rezultatul verificărilor contabile suplimentare pentru perioada de activitate a pârâtului Alexandru Godoroja, în calitate de administrator al SRL „TV-BOX”, pe perioada anului 2016, a fost depistată efectuarea mai multor transferuri din contul companiei pe contul personal al acestuia.

Astfel, la 11 aprilie 2016, Alexandru Godoroja și-a transferat de pe contul companiei, cu titlu de așa numit împrumut, suma de 10 000 de lei (ordin de plată nr. 1 din 11 aprilie 2016), la 25 iunie 2016 - suma de 20 000 de lei (ordin de plată nr. 1 din 25 iunie 2016), la 15 iulie 2016 - suma de 70 000 de lei (ordin de plată nr. 1 din 15 iulie 2016) și la 7 octombrie 2016 - suma de 45 000 de lei (ordin de plată nr. 1 din 7 octombrie 2016), în sumă totală de 145 000 de lei.

În acest fel, Alexandru Godoroja manifestând un comportament de rea-credință, folosindu-se de funcția deținută, a prejudiciat compania cu suma în mărime de 145 000 de lei, iar sumele respective nefiind returnate de pârât până la momentul actual.

La fel, a precizat că transferurile menționate au avut loc în lipsa cărorva documente justificative (contracte, acorduri, etc.) fapt ce denotă cu certitudine că aceste plăți au avut un caracter ilegal și abuziv.

La 30 mai 2018, Alexandru Godoroja a depus cerere reconvențională împotriva SRL „TV-BOX” cu privire la încasarea salariului, a penalității, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reconvenționale a invocat că în perioada 1 iulie 2011 - 3 martie 2017, a activat la SRL „TV-BOX” în baza contractului individual de muncă nr. 01-CM din 30 iunie 2011, potrivit căruia SRL „TV-BOX” avea calitatea de angajator, iar dânsul avea calitate de angajat.

A accentuat că în prezent drepturile lui sunt încălcate de către SRL „TV-BOX”, deoarece angajatorul nu i-a achitat salariul datorat în baza contractului individual de muncă nr.01-CM din 30 iunie 2011, astfel încât, la data semnării prezentei cereri, suma datorată cu titlu de salariu de către SRL „TV-BOX” față de el constituie 181 830,12 de lei.

A precizat că în baza cererii de demisie depusă de el la 4 martie 2017, relațiile de muncă reglementate prin contractul individual de muncă nr.01-CM din 30 iunie 2011, au încetat, corespunzător, perioada de întârziere de achitare a salariului de către SRL „TV-BOX” față de el este 4 martie 2017-30 mai 2018.

A considerat că în speța dată sunt aplicabile prevederile art. 143 Codul muncii, deoarece achitățile față de el urmau a fi efectuate de către SRL „TV-BOX” cel târziu în ziua eliberării și anume la 3 martie 2017.

A comunicat că la 3 mai 2018, a expediat în adresa SRL „TV-BOX” cererea prealabilă, recepționată la 10 mai 2018, prin care a solicitat în termen de 5 zile informații referitor la sumele datorate de SRL „TV-BOX” față de el în legătură cu demisionarea sa, totodată fiind solicitate și documente confirmative, la fel, a mai fost solicitată achitarea sumelor cu titlu de salariu, a sumelor cu titlu de indemnizație în legătură cu demisionarea, a sumelor cu titlu de penalități și prejudiciul moral, însă până la 30 mai 2018, nu a primit niciun răspuns la cererea prealabilă.

La fel, a evidențiat că la data depunerii cererii în instanța de judecată formulează pretenții față de SRL „TV-BOX” în baza informațiilor furnizate de angajatorul SRL „TV-BOX” în raport cu dânsul, reieșind din informația nr. 1 din 31 decembrie 2017, în care este indicată suma de 181 830,12 de lei.

A reiterat că reținerea achitării salariului față de el din partea angajatorului, în legătură cu eliberarea în temeiul art. 143 Codul muncii, este din data de 4 martie 2017, respectiv, pentru perioada de întârziere 4 martie 2017-30 mai 2018 este în drept să solicite 0,3 la sută din suma de 181 830,12 de lei.

Astfel, suma datorată de către angajator în baza art.330 alin. (2) Codul muncii este de $181\ 830,12\ \text{lei} \times 0,3\% \times (4\ \text{martie}\ 2017-30\ \text{mai}\ 2018)=241\ 107,42$ de lei.

A remarcat că prin acțiunile SRL „TV-BOX” de neachitare a salariului mai mult de un an și patru luni și de neachitare a indemnizațiilor, precum și prin refuzul de a oferi informații și copii de pe acte, i-a fost cauzat și prejudiciu moral, fiindcă a suferit foarte mult psihic, având în vedere că în situația în care nu este achitat salariul se răsfârâge negativ și asupra familiei, care din cauza lipsei surselor financiare direct sunt afectați.

Prin urmare, prejudiciul moral, care îi este cauzat de către SRL „TV-BOX” îl estimează la suma de 150 000 de lei.

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul prevederilor Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 9 din 22 decembrie 2014 privind practica judiciară a examinării litigiilor care apar în cadrul încheierii, modificării și încetării contractului individual de muncă, art. 20, 26 din Constituția Republicii Moldova, art. 6 din CEDO, art. 8, 9, 11, 14, 1422, 1423 Cod civil, art. 143, 329, 330, 331, 332 Codul muncii, art. 5, 26, 56, 60, 166, 167, 172, 173 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii reconvenționale, încasarea din contul SRL „TV-BOX” în beneficiul său a sumei de 181 830,12 de lei cu titlu de salariu, a sumei de 247 107,42 de lei cu titlu de compensație pentru neachitarea în termen a salariului, a sumei de 150 000 de lei cu titlu de prejudiciul moral, a sumei de 10 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, precum și a sumei de 30 lei cu titlu de cheltuieli de judecată (expedieri poștale).

În cadrul ședinței de judecată din 25 iunie 2018, SRL „TV-BOX” a depus cerere de completare a pretențiilor din acțiune, prin care a solicitat excluderea din societate a asociatului Alexandru Godoroja, deținător a părții sociale în mărime de 5 %.

Suplimentar a indicat că în urma verificărilor contabile a fost constatat că Alexandru Godoroja a acționat față de companie în mod ilicit și cu vinovăție, manifestând interesul de a se îmbogăți prin fraudele ce le-a comis și nu interes în dezvoltarea economică a companiei cu obținerea de profit și majorarea capitalului social.

Mai mult, asociatul Alexandru Godoroja după eliberarea din funcție a neglijat și refuzat orice contactare din partea administrației noi a companiei și asociatului majoritar, refuzând să răspundă la telefon și să informeze despre locul de trai al său modificat.

Anterior, privitor la adresa de domiciliu, asociatul a informat că era: or. XXXXX str. XXXXX ap.X, iar la inițierea prezentei cauzei civile, pârâtul Alexandru Godoroja a indicat deja o altă adresă: or. XXXXX str. XXXXX ap.X, neglijând și nerespectând obligațiile sale de asociat conform art. 45 alin.(1) lit. c) din Legea nr.135 din 14 iunie 2007 privind societățile cu răspundere limitată.

La 15 noiembrie 2018, Alexandru Godoroja a depus cerere privind concretizarea cerințelor din acțiunea reconvențională, prin care a solicitat încasarea din contul SRL „TV-BOX” în beneficiul său a sumei de 31 153,61 lei cu titlu de salariu, a sumei de 131 660,07 lei cu titlu de compensație pentru neachitarea în termen a salariului, a sumei de 150 000 lei cu titlu de prejudiciul moral, a sumei de 10 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, precum și a sumei de 30 lei cu titlu de cheltuieli de judecată (expedieri poștale).

A explicat că la data depunerii cererii reconvenționale în instanța de judecată nu cunoștea informații referitor la sumele datorate de SRL „TV-BOX” în baza raporturilor de muncă care au existat între el și SRL „TV-BOX”, motiv din care în cererea reconvențională a și fost indicată suma de 181 830,12 de lei.

A precizat că urmare a acțiunilor întreprinse cu participarea Inspectoratului de Stat al Muncii, a devenit cunoscută informația cu privire la sumele datorate de SRL „TV-BOX” cu titlu de salariu.

La fel, urmare a acțiunilor întreprinse, la 4 iulie 2018, SRL „TVBOX” i-a transferat suma de 45 379,94 de lei datorată cu titlu de salariu, fapt confirmat prin extrasul din 3 august 2018.

Având în vedere cele menționate, a afirmat că la etapa dată refuză în continuare de la o parte din suma de 181 830,12 de lei, pretinsă cu titlu de salariu pe motiv că a fost parțial deja achitată, corespunzător, la moment solicită achitarea doar a sumei de 31 153,61 de lei.

Totodată, a considerat necesar de a modifica și calculele efectuate în baza art. 330 Codul muncii, după cum urmează: suma datorată pentru reținerea plății salariului în mărime de 76 533,55 de lei x 0,3% zile (3 februarie 2017-4 iulie 2018)=118 014,91 de lei și suma datorată pentru reținerea plății salariului în sumă de 31 153,61 de lei x 0,3% zile (4 iulie 2017-27 noiembrie 2018)=13 645,16 de lei, iar suma totală pretinsă cu titlu de compensație pentru neachitarea în termen a salariului este de 131 660,07 de lei.

La 5 iulie 2019, Alexandru Godoroja, reprezentat de avocatul Sorin Brumă a mai depus o cerere de concretizare a cerințelor din acțiunea reconvențională,

solicitând încasarea din contul SRL „TV-BOX” în beneficiul lui a sumei de 111 586 de lei, cu titlu de compensație pentru neachitarea în termen a salariului, a sumei de 150 000 de lei cu titlu de prejudiciul moral, a sumei de 10 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, precum și a sumei de 30 lei cu titlu de cheltuieli de judecată (expedieri poștale).

În susținerea acesteia a specificat că modificarea cerințelor este generată de necesitatea corectării unor calcule și sume, astfel, reținerea achitării salariului față de el din partea angajatorului SRL „TV-BOX” în legătura cu eliberarea (art. 143 Codul muncii) este din data de 3 martie 2017, respectiv, pentru perioada de întârziere 3 martie 2017-3 iulie 2018, dânsul este în drept de a cere 0,3 la sută (76 533,55 de lei x 0,3% x 486 zile = 111 586 de lei), care constituie suma de 111 586 de lei.

Prin încheierea din 31 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „TV-BOX” împotriva lui Alexandru Godoroja, intervenienți accesorii SRL „Pas-Trading” și SRL „STS-VB” cu privire la excluderea din societate a asociatului, încasarea prejudiciului cauzat și compensarea cheltuielilor de judecată, în partea încasării sumei de 145 000 de lei, a fost scoasă de pe rol, în temeiul art. 267 lit. a) CPC.

Prin hotărârea din 31 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de către SRL „TV-BOX”.

A fost admisă în parte cererea reconvențională înaintată de către Alexandru Godoroja.

Au fost încasate din contul SRL „TV-BOX” în beneficiul lui Alexandru Godoroja suma de 111 586 de lei cu titlu de compensație pentru neachitare în termen a salariului, suma de 50 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, precum și suma de 10 000 de lei cu titlu de cheltuieli de judecare a pricinii legate de achitare a serviciilor de asistență juridică, iar în total suma de 171 586 de lei.

În rest, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea reconvențională înaintată de Alexandru Godoroja.

Prin decizia din 8 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SRL „TV-BOX”, menținută hotărârea din 31 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani și încheierea din 31 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani.

Prin decizia suplimentară din 27 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea depusă de Alexandru Godoroja, reprezentat de avocatul Sorin Bruma privind emiterea deciziei suplimentare.

Au fost anulate măsurile de asigurare a acțiunii, aplicate prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, emisă la 8 decembrie 2017.

La 27 octombrie 2021, SRL „TV-BOX” a declarat recurs împotriva deciziei din 8 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 8 iulie 2021 a instanței de apel, a hotărârii și încheierii din 31 iulie 2019 ale primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată depusă de SRL „TV-BOX” și respingere a acțiunii reconvenționale depusă de Alexandru Godoroja.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o pasibilă de a fi casată.

A menționat că instanța de apel a examinat superficial argumentele SRL „TV-BOX” și nu a ținut cont de faptul că companiile SRL „Pas-Trading” și SRL „STC-VB” nici nu aveau careva drepturi sau împuterniciri de la companiile nerezidente proprietare/beneficiare a drepturilor de autor asupra posturilor TV respective (scrisorile de confirmare acestui fapt sunt anexate la dosar de la proprietarii drepturilor din Federația Rusă și Marea Britanie), pentru a presta asemenea servicii de retransmisie.

Astfel, mențiunile din facturi și actele de executare nu corespundeau deloc realității.

Mai mult, conform informației prezentate de către SRL „TV-BOX” în prima instanță (extrase de pe site) companiile date conform genurilor de activitate, se ocupau cu prestarea serviciilor reparații auto.

La fel, a accentuat că SRL „TV-BOX” în cadrul examinării cauzei date, a depus un demers verbal (în prima instanță) ca instanța să solicite informația de la Agenția Servicii Publice privind stabilirea adresei juridice corecte a acestor două companii, însă instanța de fond până la urmă nu a stabilit adresele juridice ale acestor două companii, cererea SRL „TV-BOX” rămânând neglijată și nesatisfăcută, iar acest fapt nu a fost menționat în niciun punct din hotărârea motivată, încălcându-se drepturile SRL „TV-BOX” la o justiție echitabilă și transparentă.

Or, stabilirea acestui fapt era necesară pentru a putea cita aceste două companii în cadrul examinării cauzei în vederea audierii lor și prezentării tuturor circumstanțelor în care se efectuau aceste transferuri, în condițiile în care intimatul nu s-a prezentat la nicio ședință de judecată.

A obiectat că în decizia motivată a instanței de apel nu se regăsește descrierea și argumentarea poziției instanței de apel în raport cu încălcările admise de prima instanță, fapt ce atestă încălcarea dreptului la apărare a SRL „TV-BOX”.

Instanța de apel nu a luat în considerare argumentele invocate cu referire la faptul că de către Procuratura mun. Chișinău, oficiul Buiucani a fost inițiată o cauză penală(nr. 2017038008) pe numele SRL „Pas-Trading” și SRL „STC-VB” și altor persoane implicate în schemele de fraudă, nefiindu-i dată importanță acestuia moment, considerând nejustificat acest fapt, irelevant speței.

A invocat dezacordul cu poziția instanței de apel de menținere a încheierii primei instanțe, prin care a fost scoasă de pe rol cererea SRL „TV-BOX” de majorare a cuantumului pretențiilor acțiunii, or Curtea de Apel a interpretat în mod eronat legea și a folosit aceeași poziție în decizia sa identic ca și în hotărârea din prima instanță, invocând neîntemeiat nerespectarea procedurii de soluționare prealabilă a litigiului, iar argumentele SRL „TV-BOX” cu privire la lipsa contractului de împrumut în acest sens, nefiind iarăși luate în calcul la examinarea circumstanțelor cauzei.

Totodată, a apreciat critic și concluzia instanței de apel referitor la faptul că SRL „TV-BOX” urma să se adreseze cu o cerere suplimentară în instanță pentru recuperarea sumelor date, din următoarele momente ce au fost neglijate de instanțele

de judecată ierarhic inferioare: nu au fost identificate careva contracte de împrumut în acest sens, din care să rezulte transferurile sumelor date (nici pârâtul nu a putut prezenta un asemenea contract în instanță), în ordinele de plată a sumelor date (anexate la dosar) nu se face referire la careva contracte de împrumut, conform statutului sumelor date pe contabilitatea companiei erau calificate de programul/softul dat ca împrumuturi, iar de jure reprezintă niște transferuri de bani în contul personal, fapt ce a fost probat și descris de către contabilă companiei, V. Chiorescu în cadrul ședinței de judecată, rezultă nemijlocit din activitatea directă de administrator a lui Alexandru Godoroja, adresarea cu cererea aparte către Alexandru Godoroja cu respectarea procedurii prealabile și sesizarea instanței de judecată în acest sens, era imposibilă din motiv că pe marginea acestor transferuri nu a fost întocmit un careva contract de împrumut, iar fără un contract este imposibilă adresarea în instanțele judiciare din RM.

A accentuat că instanța de apel a invocat greșit faptul că suma pretinsă de către SRL „TV-BOX” în mărime de 3 938 111 de lei nu poate fi calificată drept prejudiciu atât timp cât este justificată prin contracte valabile, fapt ce nu corespunde deloc realității, din motiv că sumele respective nu au fost acoperite de careva contracte, nu a fost prezentat în instanță niciun contract în acest sens ce ar justifica transferurile date, fapt ce creează premisele existenței acțiunilor ilegale ale fostului administrator în raport cu compania SRL „TV-BOX”.

Instanța de apel a menținut poziția instanței de fond privind admiterea cererii reconvenționale depusă de Alexandru Godoroja, însă nu a invocat nimic nou în acest sens, fiind transcrise articolele normei legale menționate de către prima instanță, fără a face referire la poziția și argumentele invocate de SRL „TV-BOX” la acest capitol.

La fel, în decizia contestată nu se regăsește aprecierea instanței în raport cu argumentele SRL „TV-BOX” precum că anume Alexandru Godoroja, având în gestiune compania și contabilitatea pe perioada de activitate, era obligat să cunoască despre situația salarială la fiecare angajat (inclusiv a lui ca administrator/director), etc.

Curtea de Apel a ignorat argumentele SRL „TV-BOX” cu referire la actul ce reprezintă o informație/formular (stabilit prin Hotărâre de Guvern nr. 10 din 19 ianuarie 2010), care reflectă veniturile calculate și îndreptate spre plată persoanelor care dețin statut de salariat/angajat și impozitele/contribuțiile corespunzătoare.

Așadar, instanțele de judecată ierarhic inferioare greșit au interpretat speța dată, s-au contrazis în constatările personale a faptelor date, luând în considerare actul respectiv la 31 decembrie 2017, cu suma de 181 830 de lei, iar ulterior stabilind suma întârzierii salariului de 76 533,55 lei.

Reieșind din calculele făcute de instanța de judecată, suma întârzierii salariului a fost definită rezultând din suma inițială pretinsă a datoriei în mărime de 181 830,12 de lei, ceea ce nu corespunde realității.

A precizat că în rezultatul expunerii de către Inspekția Teritorială de Muncă Chișinău, a fost constatat că suma restantă cuvenită la desfacerea contractului individual de muncă cu salariatul Alexandru Godoroja, reprezenta suma de

45 379,94 de lei (procesul-verbal de control seria IM Nr. C-2018-PV-472 din 27 iulie 2018).

Respectiv, suma calculului urma să rezulte din suma de 45 379,94 de lei și nu din alte sume, cum a dispus instanța de fond.

Având în vedere că suma de 181 830,12 de lei nu este justificată prin nimic și nu există așa restanță la salariul lui Alexandru Godoroja, a reținut că compensația pentru neachitarea în termen a salariului, conform art. 330 alin.(2) Codul muncii, este incorectă, neîntemeiată și urmează să fie respinsă integral.

Totodată, a considerat că neîntemeiat a fost încasată suma de 50 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, iar instanța de apel nu a justificat prin nimic necesitatea admiterii acestei pretenții, invocând doar trei articole din Codul de procedură civilă, în contextul în care cererea reconvențională la fel conține doar o propoziție cu referire la prejudiciul moral pretins.

La 10 decembrie 2021, SRL „TV-BOX” a depus cerere de recurs suplimentară împotriva deciziei din 8 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, menționând că după data depunerii cererii de recurs, pe cazul respectiv (cauzarea de către Alexandru Godoroja a prejudiciilor materiale companiei în mărime de 3 938 111 de lei) a fost pornită o cauză penală în cadrul Direcției nr. 1 a Direcției Generale Urmărire Penală a Centrului Național Anticorupție al RM.

La 15 decembrie 2021, în adresa lui Alexandru Godoroja, SRL „Pas-Trading” și SRL „STC-VB” a fost expediată copia cererii de recurs depusă de SRL „TV-BOX”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 78 vol. IV), fiind recepționată de către Alexandru Godoroja la 30 decembrie 2021, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 80 vol. IV).

Corespondența menționată expediată în adresa SRL „Pas-Trading” și SRL „STC-VB” a fost returnată de către oficiul poștal cu mențiunea „nereclamat” (f. d. 81-84 vol. IV).

La 12 ianuarie 2022, Alexandru Godoroja a depus referință la recursul declarat de SRL „TV-BOX”, solicitând considerarea recursului ca inadmisibil sau după caz respingerea recursului ca neîntemeiat.

Până la data stabilită pentru examinarea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție, alte referințe nu au parvenit.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 20 august 2021, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 228 vol. III), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 27 octombrie 2021 în termenul legal.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa decizia și decizia suplimentară a instanței de apel cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) CPC, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

După cum rezultă din materialele cauzei, SRL „TV-BOX” înaintând acțiunea în judecată împotriva lui Alexandru Godoroja, intervenienții accesorii SRL „Pas-Trading” și SRL „STC-VB”, cu ulterioarele concretizări, a solicitat încasarea de la pârâțul Alexandru Godoroja în beneficiul SRL „TV-BOX” a sumei de 4 133 111 de lei, formată din 3 938 111 de lei – prejudiciul inițial depistat, 50 000 de lei – taxa de stat și 145 000 de lei – prejudiciu stabilit ulterior depunerii cererii de chemare în judecată și excluderea din societate a asociatului Alexandru Godoroja, deținător a părții sociale în mărime de 5 %.

La rândul său, Alexandru Godoroja înaintând acțiunea reconvențională împotriva SRL „TV-BOX”, cu ulterioarele concretizări, a solicitat încasarea din contul SRL „TV-BOX” în beneficiul lui a sumei de 111 586 de lei, cu titlu de compensație pentru neachitarea în termen a salariului, a sumei de 150 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, a sumei de 10 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, precum și a sumei de 30 lei cu titlu de cheltuieli de judecată (expedieri poștale).

Prin încheierea din 31 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „TV-BOX” împotriva lui Alexandru Godoroja, intervenienți accesorii SRL „Pas-Trading” și SRL „STC-VB” cu privire la excluderea din societate a asociatului, încasarea prejudiciului cauzat și compensarea cheltuielilor de judecată, în partea încasării sumei de 145 000 de lei, a fost scoasă de pe rol, în temeiul art. 267 lit. a) CPC.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de către SRL „TV-BOX”.

A admis în parte cererea reconvențională înaintată de către Alexandru Godoroja și a încasat din contul SRL „TV-BOX” în beneficiul lui Alexandru Godoroja suma de 111 586 de lei cu titlu de compensație pentru neachitare în termen a salariului, suma de 50 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, precum și suma de 10 000 de lei cu titlu de cheltuieli de judecare a pricinii legate de achitare a serviciilor de asistență juridică, iar în total suma de 171 586 de lei. În rest, a respins ca neîntemeiată cererea reconvențională înaintată de Alexandru Godoroja.

Judecând apelul declarat de către SRL „TV-BOX”, instanța de apel prin decizia din 8 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a respins apelul și a menținut hotărârea primei instanțe.

Iar prin decizia suplimentară din 27 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea depusă de Alexandru Godoroja, reprezentat de avocatul Sorin Bruma privind emiterea deciziei suplimentare și anulate măsurile de asigurare a acțiunii, aplicate prin încheierea Judecătorei Chișinău sediul Buiucani, emisă la 8 decembrie 2017.

Verificând legalitatea deciziei contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în recurs, instanța de recurs constată că, contrar prevederilor art. 239 CPC și art. 241 alin. (5) CPC, decizia instanței de apel este una nemotivată, concluziile fiind expuse într-o formă evazivă, incertă, neavând putere de convingere, fără a fi dată o apreciere cuvenită pretențiilor formulate în prezentul litigiu în raport cu materialul probator reținut de prima instanță, precum și normele de drept ce reglementează acest aspect.

Or, analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară și simplă, precisă, conchisă și fermă, să aibă putere de convingere.

În conformitate cu art. 373 alin. (1), (2) și (5) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, limitele apelului și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanțele care au importanță la soluționarea cauzei și care au fost verificate în ședința de judecată multilateral, complet și au fost elucidate probele privind circumstanțele constatate ale cauzei.

Astfel, la caz, se constată că instanța de apel, ajungând la temeinicia hotărârii primei instanțe, a reținut în linii generale ca temei de respingere a acțiunii inițiale a SRL „TV-BOX”, faptul că în speță lipsesc condițiile esențiale pentru antrenarea răspunderii delictuale a lui Alexandru Godoroja și pe cale de consecință repararea prejudiciului pretins.

La o astfel de concluzie instanța de apel a ajuns, însă, fără a da o apreciere clară și exhaustivă argumentelor SRL „TV-BOX” susținute atât în cadrul primei instanțe, cât și în cererea de apel, precum că pe parcursul anilor 2015-2016, în urma înțelegerii administratorului SRL „TV-BOX”, Alexandru Godoroja cu directorii SRL „PAS-Trading” și SRL „STC-VB”, ultimele înaintau facturi fiscale spre plată

către SRL „TV-BOX”, pentru servicii inexistente de retransmitere a posturilor TV și anume Sentanta SD, Sentanta HD, Sentanta Plus SD, Sentanta Plus HD, Telecafe, Vremea, Dom Kino, Muzica, Karuseli și Mir Kino, iar Alexandru Godoroja folosindu-se de funcția deținută de administrator al SRL „TV-BOX”, efectua sistematic transferuri bănești din contul SRL „TV-BOX” în conturile SRL „PAS-Trading” și SRL „STC-VB” (f. d. 5 vol. I, 96 vol. II).

În același timp, constatând astfel, instanța de apel nu a dat o argumentare deslușită invocărilor SRL „TV-BOX” din cererea de apel precum că companiile SRL „Pas-Trading” și SRL „STC-VB” nu aveau careva drepturi sau împuterniciri de la companiile nerezidente proprietare/beneficiare a drepturilor de autor asupra posturilor TV respective pentru a presta asemenea servicii de retransmisie (f. d. 98 vol. III).

Mai cu seamă aici, instanța de recurs va remarca că, deși instanța de apel pe de o parte a stabilit că din scrisorile din 17 ianuarie 2018 a SRL „Content Media” și AO „Первый Канал. Всемирная Сеть”, titulari de drepturi ai posturilor TV: Sentanta SD, Sentanta HD, Sentanta Plus SD, Sentanta Plus HD, Telecafe, Vremea, Dom Kino, Muzica, Karuseli și Mir Kino, anexate la materialele dosarului, rezultă că acestea nu au acordat direct careva drepturi SRL „PAS-Trading” și SRL „STC-VB” pentru retransmiterea posturilor TV respective, pe de altă într-un mod ambiguu a conchis că aceste înscrieri nu demonstrează faptul că companiile SRL „Content Media” și AO „Первый Канал. Всемирная Сеть” nu au avut dreptul de a transmite posturile TV în baza unor contracte încheiate între terții împuterniciți de acești titulari de drepturi.

Concluzionând astfel, instanța de apel a trecut însă cu vederea că la metarialele dosarului lipsesc careva probe care ar demonstra că SRL „Content Media” și AO „Первый Канал. Всемирная Сеть”, prin intermediul unor terți împuterniciți de aceștia, ar fi acordat dreptul de a transmite posturile TV sus menționate companiilor SRL „PAS-Trading” și SRL „STC-VB”.

La fel, instanța de recurs constată că instanța de apel a omis și nu a supus analizei nici susținerile SRL „TV-BOX” că companiile SRL „Pas-Trading” și SRL „STC-VB” conform genurilor de activitate, se ocupau cu prestarea serviciilor reparații auto, altele decât retransmiterea posturilor TV.

Verificarea acestor împrăjurări devine inevitabilă în situația în care, din scrisoarea Agenției Servicii Publice nr. 01/7526 din 26 decembrie 2018, rezultă că SRL „Pas-Trading” a fost înregistrată în Registrul de stat al persoanelor juridice la data de 18 martie 2015 cu genurile de activitate: 1. Activități juridice; 2. Activități de consultanță pentru afaceri și management; 3. Comerț cu ridicata al altor bunuri de uz gospodăresc; 4. Comerț cu ridicata nespecializat de produse alimentare, băuturi și tutun; 5. Intermedieri în comerțul cu produse alimentare, inclusiv băuturi și tutun; 6. Intermedieri în comerțul cu produse diverse; 7. Comerț cu ridicata al produselor textile; 8) Comerț cu amănuntul al textilelor în magazine specializate; 9. *Transportul auto de călători în folos public*; 10. Pregătirea fibrelor și filarea fibrelor textile; 11. *Alte transporturi terestre de călători n. c. a.*; 12. Baruri și alte activități de servire a băuturilor; 13. Activități de alimentație (catering) pentru evenimente;

14. Comerț cu amănuntul al băuturilor în magazine specializate; 15. Comerț cu amănuntul al produselor din tutun în magazine specializate; 16. Importul, fabricarea, comercializarea, asistența tehnică și (sau) reparația dispozitivelor medicale și (sau) a opticii; 17. Construcțiile de clădiri și (sau) construcții inginerești, instalații și rețele tehnico-edilitare, reconstrucțiile, consolidările, restaurările; 18. Întreținerea și repararea autovehiculelor; 19. Exploatarea forestieră; 20. Comerț cu ridicata al calculatoarelor, echipamentelor periferice și software-lui; 21. Repararea calculatoarelor și a echipamentelor periferice; 22. Comerț cu amănuntul al calculatoarelor, unităților periferice și software-lui în magazine specializate; 23. Fabricarea calculatoarelor și a echipamentelor periferice, probă care a fost lăsată fără apreciere de către instanța de apel (f. d. 26-27 vol. II).

Totodată, prin scrisoarea nr. 01/7526 din 26 decembrie 2018, Agenția Servicii Publice a informat că SRL „STS-VB” nu figurează ca înregistrată în Registrul de stat al persoanelor juridice, fiind sugerată concretizarea și indicarea prin intermediul demersului a numărului de identificare de stat (IDNO) al societății, fapt ignorat de către instanțele de judecată ierarhic inferioare.

Mai mult decât atât, superficialitatea examinării cauzei se atestă și prin faptul că instanța de apel nu a clarificat nici într-un mod invocarea SRL „TV-BOX” din cererea de apel precum că în cadrul examinării cauzei în prima instanță, reprezentantul SRL „TV-BOX” a depus un demers verbal cu privire la solicitarea informației de la Agenția Servicii Publice privind stabilirea adresei juridice corecte a SRL „Pas-Trading” și SRL „STC-VB” (f. d. 98 vol. III).

Or, stabilirea acestui fapt, era necesară pentru a asigura prezența reprezentanților acestor două companii SRL „Pas-Trading” și SRL „STC-VB”, în cadrul examinării cauzei, în vederea audierii acestora, în situația în care intimatul Alexandru Godoroja nu s-a prezentat la nicio ședință de judecată, iar reprezentantul intimatului Alexandru Godoroja, avocatul Sorin Brumă nu deținea nicio informație în legătură cu activitatea dintre Alexandru Godoroja și reprezentanții SRL „Pas-Trading” și SRL „STC-VB”, în rezultatul cărora a fost transferată suma de 3 938 111 de lei, argumente care au fost neglijate de către instanțele de judecată ierarhic inferioare (f. d. 99 vol. III).

Așadar, instanța de recurs reține că nefiind elucidate aceste împrejurări, este preamatură concluzia instanței de apel precum că în speță nu a fost demonstrată existența faptei ilicite, existența raportului de cauzalitate și a vinovăției lui Alexandru Godoroja în comiterea faptelor legate de compania în perioada gestionării de acesta.

Or, în interpretarea corectă a art. 1398 alin. (1) Cod civil, în vigoare la acel moment, este de înțeles că componența delictului civil constituie o totalitate de elemente esențiale formulate de legiuitor ca necesare și suficiente pentru angajarea răspunderii delictuale. Componența delictului civil include următoarele elemente (condiții): prejudiciul, fapta ilicită, raportul causal dintre faptă și prejudiciu și vinovăția și, care sunt condițiile generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale.

Mai mult că și art. 76 din Legea cu privire la societățile cu răspundere limitată nr. 135-XVI din 14 iunie 2007, expres prevede că administratorul societății poartă răspundere materială deplină pentru prejudiciile cauzate de el societății, inclusiv prin plăți ilegale făcute asociaților.

Ca urmare, întru stabilirea temeiniciei sau netemeiniciei acțiunii, instanța de apel urma să stabilească vinovăția sau nevinovăția lui Alexandru Godoroja, prin prisma răspunderii civile delictuale, în raport cu toate argumentele și probele invocate, atât de către apelant, cât și de intimat.

Respectiv, omiterea aspectelor menționate, direct indică la examinarea superficială a apelului, fără a fi supusă controlului temeinicia și corectitudinea soluției date de prima instanță prin prisma prevederilor legale, aplicabile cazului.

În același timp, instanța de recurs constată ca superficial examinată și cererea reconvențională a lui Alexandru Godoroja împotriva SRL „TV-BOX” cu privire la încasarea compensației pentru neachitarea în termen a salariului, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

Astfel, instanța de apel ajungând la concluzia temeiniciei cerinței lui Alexandru Godoroja cu privire la încasarea din contul SRL „TV-BOX” a sumei de 111 586 de lei cu titlu de compensație pentru neachitare în termen a salariului, nu a supus examinării argumentul SRL „TV-BOX” precum că suma restantă cuvenită la desfacerea contractului individual de muncă cu salariatul Alexandru Godoroja, constituia suma de 45 379,94 de lei, stabilită prin procesul-verbal de control al Inspectoratului de Stat al Muncii seria IM nr. C-2018-PV-472 din 27 iunie 2018, respectiv, suma calculului compensației pentru neachitare în termen a salariului urma să rezulte din suma de 45 379,94 de lei.

Or, informația nr. 1 a SRL „TV-BOX”, reținută de către instanța de apel, potrivit căruia salariul datorat lui Alexandru Godoroja constituie suma de 181830,12 de lei, a fost eliberată la data de 31 decembrie 2017 (f. d. 202 vol. I), pe când potrivit procesului-verbal de control al Inspectoratului de Stat al Muncii seria IM nr. C-2018-PV-472 din 27 iunie 2018, a fost constat că angajatorul nu a achitat suma cuvenită la desfacerea contractului individual de muncă salariatului Alexandru Godoroja, care la momentul verificării a constituit doar suma de 45379,94 de lei (f. d. 238 vol. I).

Distinct de aceste constatări, instanța de recurs relevă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și anume *cauza Fomin vs. Moldova* din 11 ianuarie 2012, unde Curtea a indicat că dreptul la un proces echitabil include dreptul părților de a fi auzite, ce, la rândul său, presupune nu doar posibilitatea de a prezenta argumente instanței, dar, în primul rând, obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente ale părții au fost acceptate sau respinse.

Instanța de recurs remarcă că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, prezumă dreptul la o hotărâre motivată. Motivarea este o parte a hotărârii în care instanța judecătorească în mod obligatoriu își expune concluziile formulate în privința cauzei deferite spre soluționare.

Conform unei jurisprudențe constante degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și, argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999).

Se reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți, ceea ce, în speță, lipsește.

Or, principiul procesului echitabil reclamă că hotărârea să fie motivată, justițiabilul având posibilitatea să cunoască motivele care l-au făcut pe judecător să adopte una sau altă soluție și să le conteste dacă sistemul prevedea o cale de atac împotriva acestei hotărâri, lipsa motivării unei decizii judiciare, pune în pericol dreptul la un proces echitabil (cauza Kaufman vs. Belgia, 1986).

Instanțele judecătorești sunt obligate să-și motiveze soluțiile și concluziile, să furnizeze toate răspunsurile la întrebările care sunt pertinente pentru rezultatul procesului și necesită un răspuns special în hotărâre. În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§1 din CEDO (cauza Hiro Balani vs. Spania, 1994).

Drept urmare, este incontestabil că soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, astfel instanța de recurs fiind în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege, fapt ce dictează casarea integrală a deciziei instanței de apel.

Pe cale de consecință, se impune și casarea deciziei suplimentare din 27 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admisă cererea depusă de Alexandru Godoroja, reprezentat de avocatul Sorin Bruma privind emiterea deciziei suplimentare și anulate măsurile de asigurare a acțiunii, aplicate prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, emisă la 8 decembrie 2017.

Față de toate aceste considerente, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa integral decizia și decizia suplimentară a instanței de apel, cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „TV-BOX”.

Se casează decizia din 8 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău și decizia suplimentară din 27 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „TV-BOX” împotriva lui Alexandru Godoroja cu privire la excluderea din societate a asociatului, repararea prejudiciului cauzat și încasarea cheltuielilor de judecată și la cererea reconvențională a lui Alexandru Godoroja împotriva Societății cu Răspundere Limitată „TV-BOX” cu privire la încasarea compensației pentru neachitarea în termen a salariului, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, cu remiterea cauzei pentru rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecători.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nicolae Craiu

Nina Vascan

Aliona Miron

Ala Cobăneanu